

SCHOTLAND – HOOGLANDEN – PERTH - 24 juni t/m 3 juli 2018

Zondagmiddag 24 juni wacht de EMA touringcar al op de 45 leden die zich uit het hele land bij de PVGE-afdeling Best hebben ingeschreven voor deze geheel verzorgde – vanaf nu zelfs steeds zonnige – 10-daagse verkenning van Schotland. Voor deze impressie daarover vallen meteen wat zaken op. De vergrijzing zet blijkbaar toch niet zo snel door als kabinet en SER willen: er reizen immers verrassend veel 'jonkies' mee, onder de gemiddelde PVGE-leeftijd. Zou dat al het eerste resultaat zijn van ons streven naar meer '50-plussers'? Eveneens blijken vrouwen vlotter deze toch meer of minder beschermende verenigingsreizen alleen aan te grijpen dan solitaire mannen. Dat kan niet alleen liggen aan het gevoel van 'lekker 1½ week zelf niet koken'!

METEEN DE BOOT IN!

'S avonds met bus en al de boot op voor de altijd weer aparte DFDS minicruise IJmuiden-Newcastle. Na het topklasse dinerbuffet met rijkelijk aanwezige Europese, Chinese en Japanse gerechten blijkt er volop vertier aan boord te zijn: de Seashop, een ietwat luidruchtige, 'best' gezellige bar met life muziek en een cinema helemaal onderin de buik van de King-ferry. Maar – zeg nou 'ns eerlijk – wie heeft daar nou zin in als je goed ingepakt lekker buiten kunt zitten om van de kalme zee te genieten? Helemaal het snoepje van de week is het – als je net als deze 'Achtenaar' – ook nog eens op dek '8' vlak onder kapitein een buitenhut hebt! Die biedt – kijkend in de door de maan verlichte vaarrichting – een mooi uitzicht over de boeg op windmolens, feeëriek verlichte booreilanden en allerlei vaartuigen. De zeemeeuw meldt zich voor het eerst als beschermengel over deze trip!

LINKS DE GRENS OVER

Even dreigt de fraaie VDL-bus – uiteraard aangedreven door een DAF-motor – ons toch in de steek te laten op het licht golvende traject na Greta Green. EMA-chauffeur Isidoor heeft z'n bus echter uitstekend in de greep. Na controle door onze man aan het stuur – handboek, smartphone en GSM bij de hand en in contact met EMA Westerhoven – kunnen we veilig doorrijden, om Glasgow heen, naar het hotel in onze vaste stek Perth. Daar is binnen korte tijd de vering weer tiptop in orde. Het Salutation*** biedt intussen iedereen al als een van de oudste Schotse hotels – een weliswaar krakend – maar gerieflijk onderkomen, met nu en dan verrassingen, als iedereen tegelijk de lift in wil of doucht. Het dinerbuffet laat iedereen een vrije keuze uit drie maken, waarbij de 'starter' evenals het 'toetje' worden geserveerd. Aan tafel praat men misschien wel het meest over de termen op het menu als haggis, broth, Scotch Cranachan raspberry, haddock en meat pie. Onze reisgenoten denken bij 'Scotland' in eerste instantie aan typische kenmerken als koud/nat/winderig, Schotse ruit (tartan) en traditionele kilt (nog altijd schooluniform), Scotch whisky, de Loch's (zoals uit onze favoriete, ietsjes weemoedige song 'Loch Lomond'), de doedelzak en de wollige Highlander met grote hoorns. Voor de liefhebber staat de gezellige lounge en bar open, waar uiteraard deze week voetbal voor discussies zorgt. Dit ofschoon zowel Schotten als Nederlanders niet zijn geselecteerd. Aan de overkant waakt onze meeuw zittend op een sierlijke bol, tot bij het openen van de gordijnen!

AAN DE ROL IN SCOTLAND

Een kleine greep uit wat we – naast alle wel of niet gerestaureerde burchten – landschappelijk en cultureel zien onderweg. Blair Athol Castle is zeker de moeite waard, zowel door de rondgang door de historie (klederdracht, wapens, trofeeën, fragiel borduur- en kantwerk), de mooie tuinen er omheen en het terras voor het restaurant in de zon. Daarbij is weliswaar meer sprake van een fors landhuis dan van een kasteel. Achteraf beter te begrijpen middels de Engelse spreuk: "My home is my castle!" De rondleiding door de gelijknamige destilleerderij krikt onze vakkennis dermate op, dat voor iedereen het proevertje met – door Ian geïnstrueerd – 'handmatig' opwarmen, ruiken en sippen aan deze excellente maltwhisky vast een waar genot was. In Pitlochry kwamen we helaas iets te vroeg in het seizoen aan om vis in de fraai gelegen 'visladder' te zien. Een prachtig uitstapje ging richting Loch Ness waarbij je tijdens de rondvaart met begeleidende meeuw echt goed moest zoeken om een mini-Nessi te fotograferen op het meer. Enkelen is het gelukkig gelukt, maar ja ... wie gelooft dat met al het huidige fake-nieuws? Edinburg vormt zonder het massatoerisme een topattractie met het grote kasteel. Nu is het uitzicht en het éénmansdefilé met één kanonschot om exact 12 uur eigenlijk het meest memorabel. De toeristische route naar Aberdeen loopt door een glooiend landschap vol mooie vergezichten met vlekkenpatronen van groen gras, bruine en paarse hei, grijze rotsen en prachtige distels. Isidoor trakteert ons tijdens de lange rit totaal onverwacht op een openluchtuitvoering op zijn doedelzak, wat een ongekende kant van hem toont (foto). In het stadje Stirling – heeft helaas niets te maken met de ook binnen onze club bekende Stirling motor en de gelijknamige dominee als uitvinder – ligt een indrukwekkend fort op een steile heuvel als pracht trouwlocatie.

ALWEER RETOUR

De 10 dagen vliegen voorbij, ook de 'rust'-dag in Perth: een alternatieve markt, Black Watch museum, St John's kerk. Perth Art Gallery en het mooie park langs de Tay rivier, wandelend toegankelijk via de spoorbrug en een geregeld onderlopend waadspoor vanaf het eiland met het golfterrein. Een landelijk route leidde ons terug – let wel bewolkt en met een stiefregentje dat de voorruit nat maakt (verdiende een poetsbeurt) – naar de Schots-Engelse grens. Eenmaal eroverheen – echt waar! – weer het ons bekende zonnige weer en – na een (te?) kort verblijf in Newcastle zelf – keurig op tijd bij de veerboot om fijngevoelig manoeuvrerend te beginnen aan de nachtelijke Noordzee oversteek met alweer een diner. Na afscheidnemen van zee, zon en zeldzaam schone, blauwe lucht – waar vindt je die hier nog? – en van onze beschermengel, de zeemeeuw, volgt de ontscheping. Traditioneel sluit een koffietafel de reis af, dit keer in het landelijke Leembroek, waar de eersten al daag zeggen. Met de PVGE zie je zo nog 'ns wat van de wereld inclusief ons opdrogende waterlandje, waar of niet!

Jan Wijers

Isidoor, chauffeur reisleder en nog veel meer!

